Προς μια ουδέτερου γένους κοινωνία (Εμμανουήλ Παναγόπουλος, Επίκ. Καθηγ. Χειρουργικής)

Categories : ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Date : 19 Μαρτίου, 2013

Πρὶν ἀπὸ δύο περίπου χρόνια τὸ World Economic Forum ἀναγνώρισε τὴν Σουηδία ὡς τὴν πρώτη χώρα τοῦ κόσμου σὲ ἐπίπεδο ἰσότητας τῶν φύλων, καθὼς ἡ χώρα αὐτὴ ἔχει τὸ ὑψηλότερο ποσοστὸ ἐργαζομένων γυναικῶν στὸν κόσμο καὶ χορηγεῖ γονικὴ ἄδεια 460 ἡμερῶν, ἀπὸ τὶς ὁποῖες οἱ 60 γιὰ τοὺς πατέρες.
Στὴν προσπάθειά της γιὰ ἀκόμη ὑψηλότερο ἐπίπεδο ἰσότητας τῶν φύλων, ἡ Σουηδία ἐπέλεξε νὰ τὸ κάνει μέσῳ τῆς γλωσσικῆς οὐδετερότητας τοῦ φύλου, γιατί ἡ γλώσσα ἀντανακλᾶ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο ἀντιλαμβανόμαστε τὸν κόσμο.
Γιὰ νὰ μὴν ὑπάρχουν διακρίσεις μεταξὺ τῶν δύο φύλων, εἰσήγαγε ἐπίσημα μία νέα ἀντωνυμία οὐδέτερη ὡς πρὸς τὸ φύλο, τὸ Hen, ἀντὶ τῆς ἀντωνυμίας Han (αὐτὸς) καὶ Hon (αὐτή). Ἡ λέξη hen εἰσήχθη ἀπὸ Σουηδοὺς γλωσσολόγους στὰ μέσα τῆς δεκαετίας τοῦ ᾽60, ἀλλὰ περιέργως εἰσήχθη στὴν on line ἔκδοση τῆς Ἐθνικῆς Ἐγκυκλοπαίδειας τῆς Σουηδίας στὶς 8 Μαρτίου τοῦ 2012, ποὺ εἶναι ἡ διεθνὴς ἡμέρα τῆς γυναίκας.

Στὴν Σουηδία ἡ κατάργηση τῶν ρόλων τοῦ φύλου ἀποτελεῖ βασικὸ στοιχεῖο τοῦ ἐθνικοῦ προγράμματος προσχολικῆς ἀγωγῆς. Σὲ παιδικοὺς σταθμούς της τὰ βιβλία, ἡ ἐσωτερικὴ διακόσμηση καὶ τὰ παιχνίδια διαλέγονται μὲ πολλὴ προσοχή, ὥστε νὰ μὴν περιορίζουν τὰ παιδιὰ σὲ κάτι ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὰ στερεότυπα τοῦ φύλου, ἐνῶ ὅταν τὰ παιδιὰ παίζουν τὴν οἰκογένεια στὰ σχολεῖα, ἐνθαρρύνονται νὰ ἀναφέρονται στὴν οἰκογένεια καὶ ὡς πατέρας – πατέρας, παιδί, ἢ ὡς μητέρα – μητέρα, παιδί, ἢ μὲ ὅποιον ἄλλο μοντέρνο καὶ ἀφύσικο συνδυασμό.

Πέρα ὅμως ἀπὸ τὴν περίπτωση τῆς Σουηδίας, ὑπάρχει μία εὐρύτερη παγκόσμια τάση γιὰ τὴν δημιουργία μιᾶς κοινωνίας χωρὶς τὴν διάκριση τοῦ φύλου ἤ, ὅπως ἀποκαλεῖται, μίας μεταφυλικῆς κοινωνίας. Σὲ δημόσια διάσκεψη τοῦ Συλλόγου Ἐκπαιδευτικῶν τῆς Καλιφόρνιας τῶν ΗΠΑ ὑποστηρίχθηκε ὅτι οἱ διαφορὲς μεταξὺ ἄνδρων καὶ γυναικῶν πρέπει νὰ ἀπαλειφθοῦν γιὰ νὰ ἀπελευθερώσουν τὰ παιδιὰ ἀπὸ τὰ μὴ ἀναγκαῖα στερεότυπα, σχετικὰ μὲ τὸ τί σημαίνει νὰ εἶσαι ἄνδρας ἡ γυναίκα. Ἀκόμη στοὺς συμμετέχοντες δόθηκαν φυλλάδια μὲ κάποιες ὁδηγίες πρὸς αὐτὴ τὴν κατεύθυνση, τονίζοντας ὅτι ἡ ἐξωτερικὴ ἐμφάνιση τοῦ ἀτόμου μπορεῖ νὰ μὴν ἀντιστοιχεῖ στὴν ἐσωτερικὴ ταυτότητα τοῦ φύλου του, καὶ ἐπομένως δὲν μποροῦμε

νὰ καταλάβουμε τὸ φύλο κάποιου ἀπὸ τὴν μορφολογία τοῦ σώματος, ἀπὸ τὴν φωνή, τὴν ἐμφάνιση ἢ τοὺς τρόπους.

Τὸ Συμβούλιο τῆς Εὐρώπης στὴν τελευταία του Σύμβαση γιὰ τὸ φύλο καθόρισε τὸ φύλο ὡς μιὰ καθαρὰ κοινωνικὴ κατασκευή. Ἀπαλείφοντας τὶς βιολογικὲς διαφορὲς ὡς καθοριστικῶν παραγόντων τοῦ φύλου, τὸ Σ.Ε. ἐπανακαθόρισε τὸ φύλο ὡς σημαῖνον «τοὺς κοινωνικὰ κατασκευασμένους ρόλους, συμπεριφορὲς καὶ δραστηριότητες, τοὺς ὁποίους μιὰ δεδομένη κοινωνία ἀποδίδει, θεωρώντας τους κατάλληλους γιὰ τὸν ἄνδρα καὶ τὴν γυναίκα».

Πολλὰ Κολλέγια καὶ Πανεπιστήμια στὴν Ἀμερική, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὰ Πανεπιστήμια Stanford, Cornell καὶ Harvard, ἐπέλεξαν νὰ ἐφαρμόσουν προγράμματα οὐδετέρου γένους φοιτητικῆς διαμονῆς. Σὲ σχολεῖο στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως στὸ Oakland τῆς Καλιφόρνιας διδάσκουν στὰ παιδιὰ ὅτι δὲν ὑπάρχουν δύο φύλα, ἀλλὰ ἕνα φάσμα φύλων καὶ ὅτι μποροῦν τὰ παιδιὰ νὰ διαλέξουν νὰ εἶναι ἀγόρι ἢ κορίτσι ἢ καὶ τὰ δύο. Ἡ ὁμοσπονδία τῶν καθηγητῶν τῆς British Columbia ἐνέκρινε γιὰ τοὺς καθηγητὲς βιβλίο μὲ τίτλο: Τὸ Φάσμα τοῦ Φύλου· τί χρειάζεται νὰ γνωρίζουν οἱ καθηγητές. Στὴν ὑπηρεσία διαβατηρίων τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου συζητεῖται ἡ ἀπάλειψη τοῦ φύλου ἀπὸ τὰ διαβατήρια. Στὸ κουτάκι ποὺ ἀντιστοιχεῖ στὸ φύλο θὰ γράφεται τὸ Χ. Πρόσφατα τὸ Πανεπιστήμιο τῆς Ὀξφόρδης ξανάγραψε τὸν κώδικα ποὺ διέπει τὴν ἀκαδημαϊκὴ ἐνδυμασία. Μὲ τὴν νέα ρύθμιση οἱ σπουδαστὲς στὶς ἐξετάσεις τους καὶ στὶς ἐπίσημες ἐκδηλώσεις δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ φοροῦν τὴν ἐπίσημη στολὴ ποὺ ἀντιστοιχεῖ στὴν ἐνδυμασία τοῦ φύλου τους.

Πολὺ πρόσφατα (Μάιος 2012) ἡ Ἀργεντινὴ ψήφισε τὸ νόμο τῆς ταυτότητας τοῦ φύλου, ὁ ὁποῖος δίνει τὸ δικαίωμα στοὺς πολίτες νὰ καθορίζουν τὸ φύλο τους στὰ δημοτολόγια, ὅταν τὰ φυσικά τους χαρακτηριστικὰ δὲν ταυτίζονται μὲ τὸ πως οἱ ἴδιοι βλέπουν τὴν ταυτοτητά τους.

Εἶναι ἤδη γνωστὸ ὅτι ὁρισμένα κράτη ἔχουν ἀπαλείψει ἀπὸ τὰ ἐπίσημα ἐγγραφά τους, ὅπως τὸ διαβατήριο καὶ τὸ πιστοποιητικὸ γέννησης, τὸν ὅρο πατέρας καὶ μητέρα καὶ τοὺς ἔχουν ἀντικαταστήσει μὲ τοὺς ὅρους γονέας-1 καὶ γονέας-2.

Οἱ ὑπερασπιστὲς τῆς ἄφυλης κοινωνίας προσπαθοῦν νὰ κάνουν πλύση ἐγκεφάλου στὰ παιδιά μας γιὰ νὰ πιστέψουν ὅτι ἡ οὐδετερότητα τοῦ φύλου (ἀνδρόγυνο) εἶναι τὸ νέο ἰδεῶδες γιὰ τὴν σημερινὴ κοινωνία. Διδάσκουν ὅτι τὸ φύλο εἶναι ἕνα φάσμα καὶ ἡ ταυτότητα τοῦ φύλου εἶναι μιὰ κατάσταση τοῦ νοῦ, μιὰ κονωνικὴ κατασκευή. Θεωροῦν ὅτι τὰ στερεότυπα τοῦ φύλου ἐξακολουθοῦν νὰ ὑπάρχουν καὶ γι᾽ αὐτὸ ἡ ἀλλαγὴ τῆς κατάστασης πρέπει νὰ ἀρχίσει ἀπὸ τὴν προσχολικὴ ἡλικία καὶ ἀπὸ τὸν τρόπο ἀνατροφῆς τῶν παιδιῶν. Τὰ παιδιὰ πρέπει νὰ κοινωνικοποιηθοῦν μὲ τὰ μὴ ἀναγκαῖα στερεότυπα τοῦ φύλου. Τὸ νὰ εἶσαι ἢ νὰ φαίνεσαι μὲ τὸν στερεότυπο τρόπο πρέπει νὰ ἀλλάξει. Μπορεῖς νὰ εἶσαι ἢ νὰ φαίνεσαι ὅπως ἐπιθυμεῖς.

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ νέα αὐτὴ ὁρολογία θὰ προκαλέσει σύγχυση στὰ παιδιὰ καὶ ὁ ὑπαινιγμὸς ὅτι ὑπάρχει καὶ τρίτο φύλο θὰ διασπάσει τὴν φυσιολογικὴ ἀνάπτυξη τοῦ φύλου τους. Ἡ οὐδετερότητα τοῦ φύλου εἶναι μία κοινωνικὴ αὐταπάτη καὶ μία περίεργη ἄρνηση τοῦ πραγματικοῦ γεγονότος ὅτι τὸ ἀνθρώπινο εἶδος εἶναι ἕνα εἶδος ποὺ ἔχει δύο γένη, τὸ ἀρσενικὸ καὶ τὸ θηλυκό. Ἄλλωστε ἡ ὅλη κοινωνικὴ κατασκευὴ σὲ κάθε κοινωνία βασίστηκε στὴν διάκριση τῶν φύλων. Ὁ Θεὸς δὲν δημιούργησε ἕνα φύλο ἀλλὰ δύο. «Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον, κατ᾽ εἰκόνα Θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν, ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς» (Γέν. α΄ 27).

Ὅμως τὸ βασικότερο καὶ οὐσιαστικότερο ἐρώτημα εἶναι ποῦ τελικὰ στοχεύει αὐτὴ ἡ παγκόσμια τάση ἀπάλειψης τῶν φύλων καὶ δημιουργίας ἄφυλης κοινωνίας; Ἡ ἀπάντηση βρίσκεται στὰ ὅσα ἀναφέρει ἡ Lotta Rajalin, διευθύντρια τοῦ σχολείου προσχολικῆς ἀγωγῆς Egalia στὴν Σουηδία. Στὸ σχολεῖο ἀποφεύγονται, εἶπε, οἱ λέξεις αὐτὸς καὶ αὐτὴ καὶ τὰ παιδιὰ ἀποκαλοῦνται φίλοι. Τὸ σχολεῖο δίνει εἰδικὴ σημασία στὸ νὰ δημιουργεῖ περιβάλλον ἀνεκτικὸ στοὺς ὁμοφυλόφιλους, τοὺς ἀμφιφυλόφιλους καὶ τοὺς τρανσέξουαλ. Σχεδὸν ὅλα τὰ παιδικὰ βιβλία τοῦ σχολείου αὐτοῦ ἀναφέρονται σὲ ὁμοφυλόφιλα ζευγάρια, σὲ μονογονεϊκὲς οἰκογένειες, σὲ υἱοθετημένα παιδιὰ καὶ σὲ ἄλλες παρόμοιες καταστάσεις. Ἄλλωστε στὴν Σουηδία ἐπιτρέπεται ὁ γάμος ὁμοφυλόφιλων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν.

Εἶναι προφανὲς ὅτι ὁ ἀπώτερος στόχος αὐτῆς τῆς τάσης εἶναι νὰ δημιουργήσει μία κοινωνία ὄχι ἁπλῶς πλήρως ἀνεκτική, ἀλλὰ καὶ ἔμμεσα προτρεπτικὴ στὴν ὁμοφυλοφιλία καὶ στὶς ἄλλες σεξουαλικὲς «ἰδιαιτερότητες», στοὺς γάμους τῶν ὁμοφυλοφίλων, στὴν υἱοθέτηση παιδιῶν ἀπὸ αὐτούς, στὴν ἐκ πεποιθήσεως μονογονεϊκὴ οἰκογένεια, ἀφοῦ, γιὰ τὴν ἀπόκτηση παιδιῶν, ὁ γάμος καὶ ἡ συζυγία, δὲν θεωροῦνται, κατὰ τὴν νέα ἀντίληψη, ἀπαραίτητες προϋποθέσεις. Νὰ δημιουργήσει μία κοινωνία ἀνοικτὴ στὴν ἀπενοχοποίηση τῆς διαστροφῆς καὶ τοῦ παθολογικοῦ. Νὰ ἐμπεδώσει στὰ παιδιά, ἀπὸ τὴν προσχολικὴ ἀκόμη ἡλικία, νὰ εἶναι καὶ νὰ φαίνονται ὅπως ἐπιθυμοῦν καὶ ὄχι ὅπως καθορίζει τὸ φύλο τους. Οἱ κοινωνίες ποὺ συζητοῦν τὴν μετάλλαξή τους σὲ οὐδετέρου γένους κοινωνίες, εἶναι οἱ κοινωνίες ποὺ ἔχουν ἢ πρόκειται νὰ νομιμοποιήσουν τὴν συμβίωση καὶ τὸν γάμο τῶν ὁμοφυλοφίλων. Ἀνοικτὰ μπορεῖ νὰ ὑποστηρίζεται ὅτι ἡ νέα αὐτὴ ἀντίληψη στοχεύει στὴν ἰσότητα τῶν δύο φύλων, ἀλλὰ δὲν ἀποκρύπτεται καὶ ὁ στόχος τῆς ἱκανοποίησης τῶν τρανσέξουαλ. Ἄλλωστε, στὶς δυτικὲς κοινωνίες, ἡ ἰσότητα τῶν φύλων ἔχει ἐπιτευχθεῖ σὲ πολὺ μεγάλο βαθμό, ὥστε δὲν μπορεῖ νὰ χρησιμοποιηθεῖ ὡς ἐπιχείρημα γιὰ νὰ δικαιολογήσει τὴν στροφὴ πρὸς τὴν μετα-φυλικὴ κοινωνία. Θὰ πρέπει ἐπίσης νὰ τονισθεῖ ὅτι ὅλη αὐτὴ ἡ κίνηση, σὲ σημαντικὸ βαθμό, χρηματοδοτεῖται καὶ προωθεῖται ἀπὸ ὁμοφυλοφιλικὲς ὀργανώσεις.

Ὅπως ὀρθὰ παρατηρεῖ ἡ Fay Voshell σὲ ἄρθρο της ποὺ ἀναρτήθηκε στὸν ἱστότοπο American Thinker στίς 19.10.2012, ἐὰν ἡ κοινωνία μας ἀποδεχθεῖ τὸν ἐπαναπροσδιορισμὸ τοῦ φύλου ὡς κοινωικῆς μόνο κατασκευῆς, αὐτὸ θὰ σημάνει τὸ

τέλος τοῦ πολιτισμοῦ, ὅπως τὸν γνωρίζουμε, ὄχι ἁπλῶς τὴν ἀναμόρφωση ἢ τὸν μετασχηματισμό του, ἀλλὰ τὴν ἐξάλειψη αὐτοῦ τοῦ ἴδιου τοῦ πολιτισμοῦ.

(Πηγή: Περιοδ. «Η ΔΡΑΣΗ ΜΑΣ», τ. 507, Μάρτιος 2013, σελ. 114-116, Ἠλ. Στοιχειοθεσία «ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΣ»)